
Llondro

Autor:

Data de publicació: 05-04-2014

A l'edat mitjana i fins als segles XVII-XVIII, els ports eren ports naturals i els vaixells es varaven a la sorra de la platja com el cas de Barcelona. Com a prova d'aquest fet, vegem una cronologia, de l'ús com a port, de la platja de Barcelona:

Aparell d'un llondro. En el trinquet, la presència de tres veles era excepcional.

Arribada de Carles III a la ciutat de Nàpols. A baix uns quants llondros amb l'arbre mestre caire.

En terminologia nàutica un llondro és una mena de vaixell mercant de vela aparellat amb tres pals: el trinquet amb veles quadres i, l'arbre mestre i el de mitjana amb veles llatines.[1] Generalment els llondros eren de petites dimensions i podien desplaçar-se amb remos.[2][3]

Contingut

Aparell

Hi havia llondros aparellats amb tres veles llatines, com els xabecs. La diferència era clara. Els llondros tenien un buc arrodonit i feixuc, amb més mànega i calat que els xabecs, cercant la capacitat de càrrega i la solidesa, en detriment de la velocitat.

Sovint un dels pals hissava veles quadres. Generalment el trinquet (el pal situat més a proa), tot i que també podia tractar-se de l'arbre mestre (el del mig).[4][5]

Desplaçament

Segons diversos documents els llondros podien ser des de 200 quintars fins a 2000 quintars. Eren vaixells relativament petits.[6]

Documents

1553. Llondro de Cadaqués de 300 quintars. Propietat d'Antoni Marés.[7]
1702. Un llondro de 400 quintars de Sant Feliu transporta una càrrega de sardines a Bellcaire.
1707. Llondro Santacreu.[8]
1740. Llondro de la Mare de Déu del Sofratge a la platja de Benidorm.[9][10]

La segona referència parla d'una "falúa" (en castellà).

1752. Llondro català navegant cap a Itàlia.[11]
1828. Llondro San Antonio, esmentat en un contracte de venda fictici com a exemple en un llibre de lleis.[12]

Referències

Diego Bustoso y Lisares. Cartilla real teórica-práctica, segun leyes reales de Castilla para escribanos, notarios y procuradores, con el arancel de los derechos, instrucciones, no solo para los maestros sino para principiantes y particulares Imprenta de Fermín Villalpando, Norberto Llorenci, 1828, p. 92–.

Enllaços externs

Arabian chebec High-resolution photos of a model of an eighteenth-century xebec
book "Chebec Le Requin 1750" with English Translation, by Jean Boudroit, 1991
[1] Definition of xebec source
LLONDRO

Universidad de Barcelona. Cátedra de Historia de América. Boletín Americanista. Edicions Universitat Barcelona, p. 62–. GGKEY:6506THT83NL.
Auguste Jal. Glossaire nautique répertoire polyglotte de termes de marine anciens et modernes par A. Jal. Didot, 1848, p. 940–.
Jean Marie Pardessus. Collection de lois maritimes antérieures au XVIIIe siècle.... Imprimerie Royale, 1839, p. 97–.
Marina guixolenc del segle XVIII (Del desastre a la recuperació). Benet Julià i Figueras.
Els vaixells mercants d'aparell llatí a la Marina Catalana. Segles XVIII, XIX i XX. Joaquim Pla Bartina.
Primer Congrés d'Història Moderna de Catalunya. Edicions Universitat Barcelona, 1984, p. 274–. ISBN 978-84-7528-152-0.
Enrique Vivanco Riofrío. Texto y contexto en Cadaqués: historia, teoría y práctica de la arquitectura de un pueblo singular. Enrique Vivanco Riofrío, 1989, p. 24–. GGKEY:6NYQB08NRKB.
Archivo. Chabás, 1887.
María Francisca Olmedo de Cerdá. Anecdótico histórico valenciano. Carena Editors, S.L., 2002, p. 140–. ISBN 978-84-87398-58-2.
INDICE HISTORICO ESPANOL publication cuatrimestral Vol. XIX Num. 67 Mayo-Agosto 1973. Edicions Universitat Barcelona, p. 365–. GGKEY:8BWRPNL4535.
Llibre dels miracles de Nra. Sra. del Carme: conte juntament la historia de la religio carmelitana, la explicació de la Butlla sabbatina per Narcís Oliva, 1767, p. 241–.